

Det, der bestaar.

Det Guds Ord bestaar evindeligt. (Pf. 40, 8).

Være retfærdig og retfærdiggøre.

... for at vise sin Retfærdighed i den nærværende Tid, for at han kunde være retfærdig og retfærdiggøre den, som er af Tro paa Jesus. Rom. 3, 26.

Saaledes skriver Paulus til de hellige i Rom.

Paa samme Tid, som Gud vilde retfærdiggøre Synderne, Lovovertrædere, maatte han selv være retfærdig.

Det er et mærkeligt, fint Udtryk — „være retfærdig og retfærdiggøre den, som er af Tro paa Jesus.“

Hvert vil vi paapege, at „retfærdig“ og „retfærdiggøre“ betegner Rejsbegrebet.

At være retfærdig betyder simpelthen at kunne fremvise en ret Færd over for Lovene.

Måske at kunne fremvise en ret Færd over for Guds Lov, naar der er Tale om at være retfærdig for Gud.

Dg naar der da videre bliver Tale om at gøre en Lovovertræder retfærdig, saa maa han ikke alene erklære sig retfærdig over for Lovene, men han maa gøre sig retfærdig, hans Overtrædelse maa tages fra ham.

Sporledes kan dette ske, at et Menneske, hvis Færd ikke er ret, en Sænder, virkelig kan blive retfærdig?

Det førte, der maa hævdes, er, at Gud, Lovens Giver og Gaandhæver, maa selv være retfærdig.

Han maa behandle alle Mennesker efter, hvad den Lov kræver, som han selv har givet.

Men nu er det jo klart som Dagen, at der er stor Forskel paa de forskellige Menneskers Forhold til Guds Lov.

Det ene Menneske er Overtræder paa en hel forskellig Maade og i forskellig Grad fra det andet.

Spør om Gud da erklære sig selv den ene som den anden retfærdig?

Det er netop det Spørgsmaal, som saa mange ikke kan finde Svar paa.

Men vi lægger Mærke til, at Paulus skriver forud for det anførte: „Alle have jo syndet, og dem fattes Gælden fra Gud.“

Det er een Side af Sagen.

Svov forklædt Menneskers Forhold til Loven kan være, saa er de alle Overtrædere, „alle har syndet.“

Gud kunde altsaa være retfærdig og fordømme alle som Overtrædere.

Men Paulus skriver videre i samme Forbindelse, at Gud har „fremstillet Jesus Kristus som Sonemiddel.“

Det er en anden Side af Sagen. Jesus Kristus er retfærdig over for Guds Lov, og han har, ikke for sig selv, men for vore Synders Skyld lidt Døden som „Syndens Sold.“

Dermed er han bleven et Sonemiddel, som det skikkelige Menneske behøver, og som er tilstrækkeligt for den grobreste Overtræder.

Og derfor kan Gud være retfærdig og retfærdiggøre enhver, som er af Tro eller tror paa Jesus Kristus. Ved Retfærdiggørelsen af Troen paa Jesus Kristus alene hævdes Guds Retfærdighed og opretholdes Loven.

Denne indeholder for nogle en dyb Udmyndigelse, men for alle, som kender deres Synd, en herlig Trøst.

Udmyndigelse — thi det fineste og pæneste Menneske erklæres jo derved saa haabst fortabt, at han ikke kan reddes uden ved dette ene af Gud fremstillede Sonemiddel — Jesus Kristus.

Trøst — thi saa er der jo Haab for den største Forbryder, for det længst bortkomne Menneske — i dødførelse eller dødsstraf Retning, i Bast eller Svømod — saa han kan blive absolut retfærdig.

Kun i dette ene er der Haab for alle — i Troen paa ham, der er fremstillet til Sonemiddel.

Skriver fra „Udvalget for Folkeoplysnings Fremme“.

En Anmeldelse af P. S. Vig.

Det danske „Selskab for Folkeoplysnings Fremme“ blev stiftet i 1866 og er en af de mange Virksomheder, der siden den ulykkelige Krig i 1864, er sat i Gang for at gøre det danske Folk stærkt og dygtigt. Selskabet, der arbejder gennem et „Udvalg“ udgiver hvert Aar en Del Skrifter, større og mindre, som omdeles til Selskabets Medlemmer for et aarligt Bidrag af 4 Kroner, og som desuden forhandles gennem Boghandlerne og ved Bogvarere rundt omkring i Landet. Selskabet, der med Nætte har hentet Udlandets Opmærksomhed paa sig, har siden sin Stiftelse udgivet en betydelig Samling af Skrifter, dels Fortællinger, dels historiske Skildringer, Skildringer af Naturen og Dyrelivet i alle Verdensdele o.s.v., der maa betegnes som særdeles fortrinlige og i bedste Overensstemmelse med Selskabets Hensigt i Folkeoplysnings Fremme. Det er mit Haab, at nævnte Selskabs Skrifter maa kunne finde mange Læsere og laas blandt Danke her i Landet.

Som et Bidrag i den Retning skal jeg her ifølge Opfordring gøre Læserne bekendt med de Skrifter, Selskabet har udgivet i 1910 og 1911, og tage Skrifterne i samme Orden, som de udkom. De første vil kunne faas gennem Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr. til de vedføjede Priser. Endnu bør tilføjes, at som Regel er nævnte Skrifter indbundne i fint Lærredsbind med paatrøst Titel; kun de af Skrifterne, der kommer ind under Rubrikken „Smaa-tykker“ er uden Bind og i Papir-omslag.

De kan trygt anbefales til enhver, der interesserer sig for sund menneskelig Oplysning i de forskellige Retninger og paa de forskellige Omraader. Og hermed gaar vi saa til de enkelte Skrifter fra de to sidste Aar eller fra Begyndelsen af 1910 til dato.

1. William Gladstone — af Grønvold Nielsen, med 5 Billeder.

Dette lille Skrift, paa 95 Sider, der fulgtes til en Pris af 30 Cents, er en efter min Mening ypperlig Skildring af den befendte store engelske Statsmand, Gladstone, hans Barndom, Skolegang, Studieringer ved Universitetet i Oxford, Virksomhed som Statsmand og Fortættelser gennem et langt, indholdsrigt og behageligt Liv, og ikke mindst som Menneske og Afdøde. Det er med ubærlig Trofasthed holdt fast ved den hellige Skrift som Guds Ord. Dette Skrift kunde finde mange Læsere blandt de unge iblandt os. Jo flere af de unge, der kommer til at ligne denne værdige Arbejder, desto bedre for dem og for os.

2. B. Munkke. Vincent de Paul, Tidsskildrer fra Frankrig i det 17de Aarhundrede — med 4 Billeder. 139 Sider, Pris 50 Cents indbundet. Denne Bog fører os ind i den katolske Kirke i Frankrig og tillige ind i den reddende Skærings-tidens store Arbejde, som der er udført og udføres baade med Haand og Mund, baade blandt fattige og syge og forkomne, det som nu kendes under Navnet „Andre Mission.“

Vincent de Paul, der har faaet tilnavnet „den til alle Tider uopnaelige“, var en Pattigmands søn fra det sydvestlige Frankrig, født den 24. April 1576 — og døde den 29. September 1660. — Gennem det Lidrind, der ligger mellem disse to Datoer, levede han et langt og rigt Liv i Kirkens og Skærings-tidens Tjeneste, som han forstod det. Da han var færdig med sine Studier for at blive Præst, blev han paa en Rejse tilbage fra Marseille til Narbonne oversalden af Sørvere og solgt som Slave. Efter at have tjent som Saadan hos flere Herrer, blev han solgt til en Landsmand af sig, der var gaaret over til Muhammedanismen. Ved sin Fromhed genvandt Vincent de Paul denne Fornægtelse og Kristenommen og dermed sin Frihed fra Slaveriet. De flygtede begge sammen i en skrøbelig Vaad over Middelhavet til Italien, hvor Renegaten, genoptoges i den katolske

Kirke. — Men det vilde føre os alt for langt, om vi skulde gøre Rede for Enkeltighederne i denne mærkelige Mands Liv og Virksomhed. — Lad det derfor være nok at sige, at Vincent de Paul er Stifter af det Samfund af Missionsprædiker, der er kendt under Navnet Lazaristerne (1624), der har gjort sig fortjeneste af den katolske Kirke baade i dens ydre, men navnlig i dens Indre Mission, hvor de har vundet en mængde Protektanter for Katolicismen. Der i Amerika har de 14 Stiftelser, deriblandt 14 „Colleges.“ De udmærker sig særlig som Indre Missionærer og teologiske Lærere. I det hele har Vincent de Paul den største Fortjeneste af Præstevuddannelsen i den katolske Kirke.

Men særlig maa Vincent nævnes som Stifteren af „De barmhjertige Sœurs“ Orden (af 25. Marts 1634) og laas kendt under Navnet „De graa Sœurs“ og „St. Vincents Sœurs“. Denne Orden har fundet Udbredelse og mange Efterfølgere rundt omkring i den katolske Verden. Ved at læse om en Mand som Vincent de Paul, gaar man et Jubelstund i den Del af den katolske Kirkes Arbejde, som den ifølge sin Magt og Indflydelse i Verden.

3. G. S. G. S. De gamle Aferlande — 2. Del Udgravningerne i Babylonien og de omliggende Lande — 237 Sider, indbundet 80 Cents.

Denne smukke Bog, der indeholder 60 Billeder og 6 Kort, er lige som dens forudgaaende første Del, der jales til en lignende Pris, — en populær Fremstilling af det store Aarbejde, der i 19. Aarhundrede er gjort med at fremdrage den højt fortidsverdige Lyset, og hvorved det nu er muligt at se klart, hvor man for fort Tid siden ravede i Mærke, og Lunde af Aar er lagt til Menneskeslægten's Historie. Dette Aarbejde er ikke mindst interessant derved, at det Resultater er det værdifulde Slag i Ansiget paa den moderne Bibelforskning, idet det baade i det hele og i mange Enkeltigheder har stadfæstet det gamle Testamentets Sandhed. Bogen fortæller at læses af alle, der interesserer sig for hvert mærkelige Arbejde, hvorved hele Litteraturen er hentet frem fra de gamle Ruinrudder i det fjerne Osten, og Oldtidsvidenskabens i alle dens Grene har faaet den mærkeligste Forøgelse.

Det forekommer mig, at Pastor Howardy har givet en tiltalende og interessant Fremstilling af hvert mærkelige Arbejde, hvorved baade Stene og Tavler er kommen til at tale til Nutidens travle, urolige Slægt.

Bogen giver Billeder om:

1. Udgravningerne i Babylonien i de tre store Perioder siden 1849 og af de Lærde fra forskellige Lande i Europa og fra Amerika (siden 1888).

2. Udgravningerne i Palæstina og Syrien.

3. Udgravningerne i Lilleasien.

4. Udgravningerne i Persien, hvorved den mærkelige Lovsamling af Hammurabi er kommen for Dagen. Bogen giver en ypperlig Sammenstilling og Sammenligning af denne Lovsamling og Mose Lov.

5. Udgravningerne i Egipten.

6. Joh. Grønberg: Schillers Levede — med 20 Billeder — og et Udvalg af Schillers Digte i dansk Oversættelse af U. Birkefeld — 175 Sider — Pris 60 Cents indbundet.

Denne Bog giver efter min Mening en ypperlig populær Skildring af denne mærkelige Mands og store Digters Levede. Fr. Schillers er, som bekendt, en af det store Tyslands største Digttere, der har givet sit store Bidrag til at gøre sit Folk frit og stort og magtigt, hvorfor ogsaa Statuen af ham findes i næsten alle tyske Byer af nogen Betydning, et Bæbis paa, at han har forstaaet at nedskrive sit Navn i Titkøls Erindringer.

Men ikke blot for Tyskland har Schillers Frihedens og Humanitetens store Sanger, haft stor Betydning. Ogsaa for Danmark er det i høj Grad Tilfældet, saa de fleste af de store danske Digttere i det 19. Aarhundrede har været under hans vækkende Indflydelse. Schillers Liv (1759 — 1805) blev ikke langt, og

det blev ikke levet under lette og lyse Aar; tværtimod; hans Ungdom var fuld af Modgang, og det, han havde mest Lyk til, maatte han stjele sig til: at leve i Sagens og Skønhedens Rige. Det, han havde mindst Lyk til, maatte han give sig af med: Militært Formvæsen. Hans Liv er hellest ikke jævligt lyst, der var mer end en dyb Skjage i det; det var fuld af Engdom og Modgang, men det blev levet i Stræben efter at naa et højt og stort Maal, og derfor er det lærerigt at læse sig ind i, og dertil er Læser Grønbergs Bog en god Vejledning. Det Udvalg af Schillers Digte i dansk Oversættelse, som findes i Bogen, er ypperligt og vil tillige endve, der har Sans for Poesi.

5. H. Rosenbal: Træk af Danighedens Historie i Sønderjylland. 1. Del indtil 1864 med 2 Kort og 56 Billeder. 318 Sider, Pris 1 Dollar og 10 Cents — indbundet. Denne smukke, indholdsrigt Bog vil tillige enhver, der har Skærighed til sit Fædreland og Modersmaal og den Kamp for sin Nationalitet og sit Modersmaals Bevarelse, som den danske Befolkning i Sønderjylland har ført i lange Tider og fører indtil denne Tid imod en saa stor Dørmagt, at den kunde gaaes haabløs Veier man imidlertid denne Bog, der fortæller om Fortidens Kamp for samme Maal, saa gaar man et andet Syn paa Sagen. Thi den fortæller os, at det er saa langt, langt fra at det er før Eftir 1864, at de danske Sønderjyder har maattet kæmpe mod Tysklands Vold, at de meget mere har gjort det gennem Aarhundreder, imod den tyske Regering, imod Embedsstanden, baade Præster og Skolelærere, — og holdt fast ved det danske Sprog og dansk Tankefølelse — Derfor er denne Bog til Betydning for dem, der nu staar midt i Kampen og for alle, der, om end paa Afstand, tager hjerterlig Del i den. Læser man nemlig denne Bog med Eftersigt, saa undres man ikke over, at Tysklands har fejret f. Eks. i Angel o. s. f. Steder; nej; Forundringen gaar i en hel anden Retning; man undres over, at ikke det hele er trykt for længe siden. Bogen er i høj Grad tankevækkende for enhver Dansker, hvor han end lever i Verden, og burde finde mange Læsere ogsaa blandt Danke i Amerika.

For Skjækket er nemlig Finland og Sønderjylland af højeste Interesse for enhver Nordbo, der kan se længere end til sit eget Grødsfad og til sin egen Farm og Forretning. Finland og Sønderjyllands er nemlig de nordiske Stammer Bortposter, den ene mod det slaviske Osten og den anden mod det tyrkiske Syden. De to Bortposter er, ser det ud til, tagne af Tjenden, men endnu holder de trofast ind i den skarpe Forspidskæmning, og saa længe de gør det, er der Haab for dem, de staaer Forspost for. Men Tjenden har forlængt sin Vne rettet mod Hovedhærene og ved af gammel Erfaring, at Egoismen, ogsaa den nationale og politiske Egoisme, at de store Nationer kun støtter og hjælper de små, saa længe de kan se deres egen Fordel derved — og ikke længere.

Men ogsaa i anden Henseende er Kampen i Finland og Sønderjylland interessant. Den er nemlig midt i en nationalistisk Tidssalder en Kamp for det ideale, for nogle af de største aandelige Værdier. Nationalitet og Modersmaal. Den Slags Ting er, som bekendt, ikke i høj Værdi nu om Dage i den store Majoritet, der vilde tale tyrkisk og leve tyrkisk, hvis der var flere Vænge i det end i noget andet. — Men netop derfor er Kampen i Sønderjylland af vækkende Betydning for alle Danske i Verden, en Kamp, som de kunde følge med største Interesse.

Det forekommer mig, at Verden ikke har Raad til at lade tyff Brutaltitet fejre i Sønderjylland eller russisk i Finland; thi saa gaar det et saa meget længere Stykke ned ad Bakke med dem. Og det forekommer mig, kun de, der kæmper for de højeste Værdier, har en Fremtid for sig. Nationalisme og Brutaltitet betyder Død og Undergang, desto mere, jo mere de fejrer. Jeg kommer dermed tilbage til Høstisoleforstander Rosenbalds Bog, om jeg gerne vilde give min anbefaling.

6. H. B. Kristensen: Landbrugsloven i Danmark (1818 —

1828) — 78 Sider med 5 Billeder, Pris 30 Cents indbundet.

Denne lille Bog, der paa sin Bis fortæller om et Stykke saare interessant Danmarks Historie, fortjener at blive læst af saadanne, som lader sig narre af de faaltalte „gode Tider“ til at leve højt i det Haab, at Tiderne nok bliver ved, ja bliver bedre og bedre. —

Det var en saadan Tankegang, der var raadende i Danmark ved Begyndelsen af det 19. Aarhundrede, da Bønderne paa Landbrugsprodukter steg fra Mar til Mar, til de naaede en næsten fabelagtig Højde. Da blev Bønderne herremænd og levede som herremænd. Men da kom det tunge Eftermar i det Aaar, som jærlig Skildres i foreliggende Bog — og det saa forfærdeligt, at mange af de Landboere, som var herremænd for et Tjeblik siden nu maatte gaa fra baade Gaard og Grund, idet Markedet for de danske Landprodukter blev lukket med de store europæiske Kriges Døds, det danske Vængevarer var i den ufleksible Forsætning o. s. v. — Det var godt, om mange nu om Dage vilde lære af Fortidens Erfaring, som fores frem for os i H. B. Kristensens Bog. —

Jeg tænker at Læseren gennem disse korte Anmeldelser har faaet en Forestilling om, hvad „Selskab for Folkeoplysnings Fremme“ har at sige, og det er mit Haab, at disse Skrifter maatte finde Indgang ogsaa blandt os.

Blair, 12. Juli 1911.

Andre Mission. Formandens Beretning.

Det er mig en Glæde at læse Andremissionslæserens Indberetninger for i Aar. Der gaar en frejdig Aand gennem dem. Det har været en god Vinter, der vel ikke kan sammenlignes med Vinteren 1905 — 06, men i hvilken vi dog tydeligt mærker, at Herren kan arbejdet med og velignet Missionens Virksomhed. Der har været stærk Tilstrømning til Roderne; der er stet Dvækkelser rundt omkring, vel i Regelen kun enkelte, men dog ogsaa et Par Steder af større Omfang.

Den Splittelse, som den fra Børup udgaaede Bevægelse i nogle Aar fremfaldte, synes for en stor Del at være udjævnet; man har gensidig lært af hinanden og famler sig mod den fælles Tjende i Stedet for at strides.

Rogen Forvirring og Splittelse er der adskillige Steder fremkommen ved den fra Norge og København udgaaede Baratse Bevægelse med Tungetale og Landsdaad. Dermed skal dog ikke være nægtet, at disse „Rinsjofol“ kan have gjort Gavn ved at faa Mennesker i Tale, som ikke vilde høre Missionærene. Der klages naturligvis ogsaa over, at Missionen ingen Indgang kan faa, hvor Høstisolegrundtviganismen raader. Der klages ogsaa over, at „Uaa Kors“ danner Cærtrebde, hvilket træder hindrende i Vejen for de helliges Jaleskab. Men i det hele har det været et godt Aar, som vi maa takke Gud for.

Niels Andersen fra Søby skriver: „Jeg har erfaret, at Lolland-Falster gaar frem i en forunderlig Grad som ingen anden Egn i Danmark“. Vi har før regnet Lolland-Falster til de døde Egne. Derimod synes der kun at være stet siden Fremgang paa en anden af de døde Egne, Nst-Simmerland, der ofte har været nævnt sammen med Lolland.

Men over Takkens til Gud for, at Arbejdet ikke har været foruængeslemmer vi ikke, at der staaer uuaadelig meget tilbage endnu, at der er mange døde Egne, i Eks. Midt-Sjælland, Mst-Fyn, og at der er store Lag af Befolkningen, i Eks. Arbejderne i Byerne og paa Landet, som vi kun har vundet ringe Indgang hos. Mellem Landarbejderne er der dog virket til Velsignelse af Herregaardsmissionen.

Det gælder endnu: „Østen er stor, men Arbejderne er saa.“ Vi trænger til flere Missionærer, navnlig til unge Kræfter.

Der er nylig anket over, at Missionærene bliver ved at gaa i „den gamle Skure“, bruger den samme Arbejdsmaade og de samme Talemaader og Slagord, som kunde være gode for 30 Aar siden, men ikke passer nu, og at de ikke følger med

Duffes!

En Mand eller en Kvinde i enhver By og Bygd til at repræsentere os og virke som Agent for Salget og Udbredelsen af vore importerede norske Delikatesser, saasom norsk og islandsk Fesfid, Anchovis etc.; Finesse Grocevarer, Kaffe, The og Skrudderier; Specialiteter saasom norsk Bringeberrikt, Lyttebærrikt, Lyttebærrikt, samt Lumbins Condenserede Gæberfrur. Af en 25 Cents Flaske kan enhver Husmoder paa et Minut let tilberede 5 Galloner perlede, skumrende Gæberdrifte, Vædens fornemste Familiebrød. Ved Ders Grocevarer om at komme Dem en Flaske eller feud \$1.00 til os for fire Flaske Gæberfrur.

Lundins Gæberdrifte,

det eneste ægte, er alkoholfrit, mere velsmagende end Root- eller Lagerbeer, berømmes af medicinske og kirkelige Auhoriteter. Agenten kan begynde uden Penge og Klasse sig store Indtægter ved Salget af Kondenseret Gæberfrur og vore øvrige Familie-Preparater. Send os Ders Navn og Adresse. Vi skal strax starte Dem i denne Forretning frit. Distrik Lumbin & Co., 117-119 North Elizabeth Street, Chicago, Illinois.

Tiden, hvorfor Nutidsmennesker ikke bryder sig om at høre dem. Jeg skal ikke apotie denne Anke. Mange af os er jo gamle, nogle for gamle, og Vecks Ord: „Vær tro imod den indre Mission!“ kan jo misforstaaes og er bleven misforstaaet, som om vi altid skulde blive i „den gamle Skure“.

Men jeg skal dog bemærke, at den modsatte Anke med lige saa megen Ret kan føres mod Missionen: at vi følger alt for godt med Tiden. Thi der er virkelig en umaadelig stor Forskel paa Missionærenes Prædiken nu og for 30 Aar siden. Man kan vanskeligt nu blot med Etin af Ret kalde dem „Selvbedsende“ „Svovbræddanter“. De taler kun lidt om „de hellige“ og tør knap nævne „de vantro Præster“. Ideligt tales der om Vækkelse, men meget mindre om grundig Omvendelse. Og derfor er Vækkelsen ogsaa ofte af en flygtig Art. Fortjendelsen er bleven saa evangelisk, at Loven helt træder i Skjagen.

Sproget er blevet mere moderne og tidsbærende. Formen mere uafhængig; men er der ikke derved tabt noget af den gamle Kraft? Aftryng for at blive freberigtede og inoverhjemmede Pietister, bliver vi altfor rummelige, altfor villige til at regne Folk for troende; og for ikke at faa Etin af at fordomme uflygtige Fornæfslere ser vi gennem Fingre med de flydige. Man laaner undertiden den gamle Torden mod Dans, Kortspil og Teater. Ingen af Dølene er vist bleven bedre, end de var i forrige Tider. De, der klager over, at Missionen har forladt den gamle Skure, har lige saa megen Ret som de, der fremfører den modsatte Klage.

Da Esab vilde have, at Jakob skulde slæge ham og hans fire hundert Mand, svarede Jakob: „Jeg vil dribe saa saetlig, efterkom Hjorden, der er for mig, kan gaa og Børene kan gaa.“ Det samme svaerer vi dem, der klager over at vi ikke følger raft nok med Tiden og Udviklingen. „Den, der løser med Studie, kommer ogsaa med,“ siger Dr. Kroget, men Anderne løser ikke ret meget med Studie i vore Dage. Og Udviklingen gaar hurtig frem ogsaa i Jylland. Og i den indre Mission, som jo har sin bedste Etette herovre mellem Jyderne gaar Udviklingen ogsaa godt frem. Men vi kan ikke slybe saa hastigt frem som f. Eks. i Sællerup og ved Krihaanskirken.

Og hvad Frihedskirken angaar, hvis Præst ingenlunde trods, men netop paa Grund af sit for alle